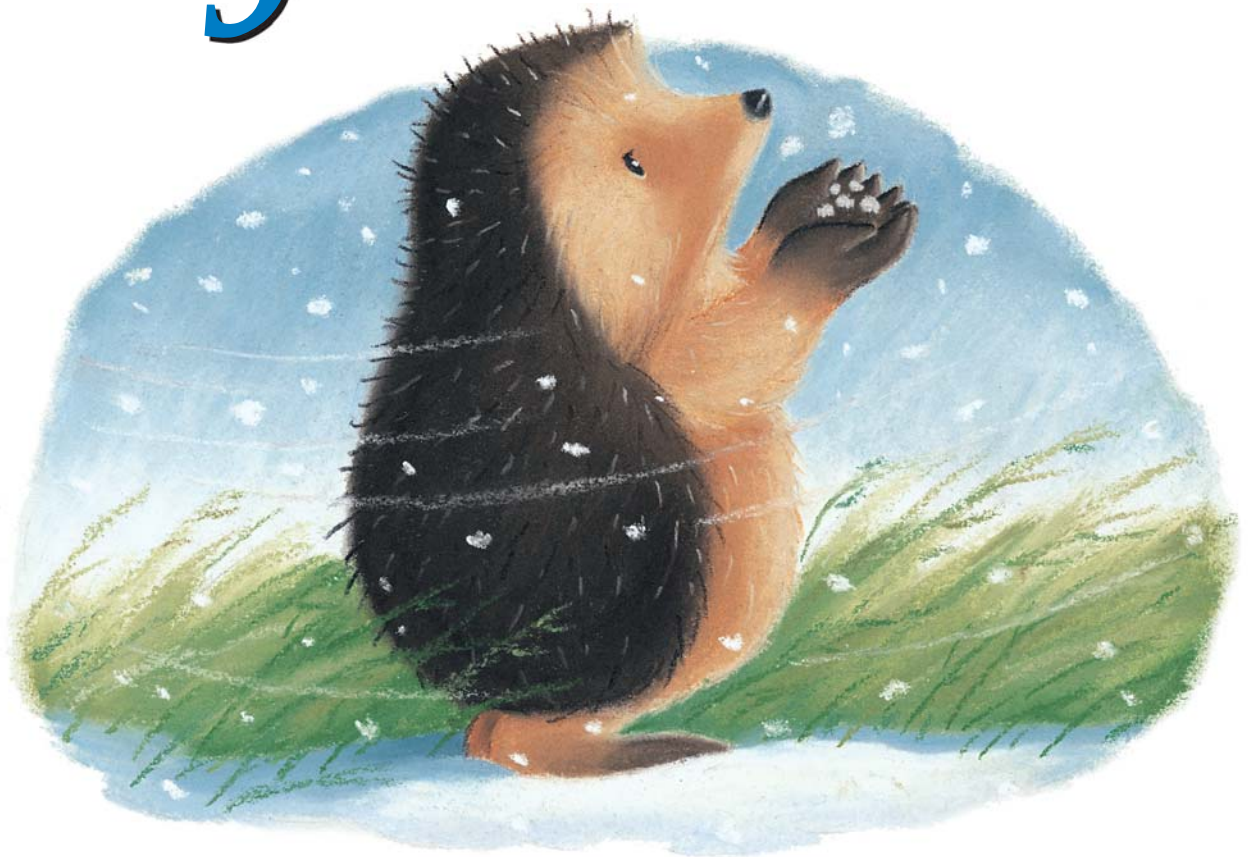

Един зимен ден

М Кристина Бътлър • Илюстрации Тина Макнотън

Издателство „Фюм“

Малкото таралежче Ежко събраше
листа, клони и мъх и ги трупаше на
голяма купчина. Приготвяше зимното си
леговище. Под клоните постла мъх и тъкмо
си мислеше, че вече всичко е готово, когато
внезапно духна силен вятър. Толкова силен, че
таралежчето се изтърколи, а листата и клоните
се разлетяха на всички страни.

Вятърът фучеше,
а Ежко трепереше
от стуг и се
чудеше какво
да прави сега.

Успя да хване
шала, шапката
и ръкавиците си,
преди и те
да отлетят,
и се сгуши
в корените
на дървото.
Но вятърът
и тук го намери.

– Най-добре да отида при язовеца Тино, докато
отмине бурята – каза си накрая Ежко.

Нахлуни вълнената шапка, уви се в мекичкия
шал, сложи ръкавиците на измръзналите си лапички
и с тежка въздишка пое към къщичката на приятеля си.